

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ इतिशान्ति ० मो ० नै ० भा ० सप्तविंशत्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३२७ ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यमित्यादेर्व्यासः पुत्रमवारयदित्यन्तस्य तात्पर्यं विद्या

प्रचारः कर्तव्यो विदुषापि वेदाध्ययनं न त्याज्यं स्वाध्यायानध्यायपरिपालनं च कर्तव्यमिति ॥ १ ॥ तदात्वाय तिसंहितं तदात्वेतत्काले आयतौ उत्तरकाले च संहितं सम्यक्कृतं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

सो भिष्यानाद्वाह्यस्य पराभूयादसंशयं ॥ यश्चाधर्मेण विब्रयाद्यश्चाधर्मेण पृच्छति ॥ ५१ ॥ तयोरेन्यतरः प्रैति विद्वेषं चाधिगच्छति ॥ एतद्दः सर्वमाख्यातं स्वा

ध्यायस्य विधिं प्रति ॥ ५२ ॥ उपकुप्य च शिष्याणामेतच्च हृदि बोधवेत् ॥ ५३ ॥

इति श्रीमहाभारते शान्ति ० मोक्ष ० प ० सप्तविंशत्यधिकत्रिंशततमोऽध्यायः

ध्यायः ॥ ३२७ ॥ ॥ ५४ ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यं व्यासः शिष्यामहौजसः ॥ अन्योन्यं तदृष्टमनसः परिषस्वजिरेतदा ॥ १ ॥ उक्ताः स्मोयद्भगवता

तदात्वाय तिसंहितं ॥ तन्नो मनसि संरुढं करिष्यामस्तथा च तन् ॥ २ ॥ अन्योन्यं संविभाष्यैवं सुप्रीतमनसः पुनः ॥ विज्ञापयंति स्म गुरुं पुनर्वाक्यं विशारदाः ॥ ३ ॥

शैलादस्मान्महीगंतुं कांक्षितं नो महामुने ॥ वेदानेन कथा कर्तुं यदि ते रुचि तं प्रभो ॥ ४ ॥ शिष्याणां वचनं श्रुत्वा पराशरसुतः प्रभुः ॥ प्रत्युवाच ततो वाक्यं धर्मार्थस

हितं हितं ॥ ५ ॥ क्षितिं वा देव लोकं वा गम्यतां यदि रोचते ॥ अप्रमादश्च वः कार्यो ब्रह्महिं प्रचुरच्छलं ॥ ६ ॥ तेनुज्ञातास्ततः सर्वे गुरुणा सत्यवादिना ॥ जग्मः प्रदक्षि

णं कृत्वा व्यासं मध्नां भिवाद्य च ॥ ७ ॥ अवतीर्य महतीं यथातुर्होत्रमकल्पयन् ॥ संयाजयंतो विप्राश्च राजन्यांश्च विशस्तथा ॥ ८ ॥ पूज्यमाना द्विजैर्नित्यमोदमा

नागृहेरताः ॥ याजनाध्यापनरताः श्रीमंतो लोकविश्रुताः ॥ ९ ॥ अवतीर्णेषु शिष्येषु व्यासः पुत्रसहायवान् ॥ तूष्णीं ध्यानपरोधीमाने कति समुपाविशत् ॥ १० ॥

तदं दर्शाश्रमपदे नारदः सुमहातपाः ॥ अथैनमब्रवीत्काले मधुराक्षरयागिरा ॥ ११ ॥ भो भो ब्रह्मर्षि वासिष्ठ ब्रह्मघोषो न वतते ॥ एकोऽध्यानपरस्तूष्णीं किमास्मिं च

तयन्निव ॥ १२ ॥ ब्रह्मघोषैर्विरहितः पर्वतोऽयं न शोभते ॥ रजसांतमसा चैव सोमः सोपप्लवो यथा ॥ १३ ॥ न भ्राजते यथा पूर्वं निषादानां मिवालयः ॥ देवर्षिगण

जुष्टोऽपि वेदध्वनि निराकृतः ॥ १४ ॥ ऋषयश्च हि देवाश्च गंधर्वाश्च महौजसः ॥ विद्युक्ता ब्रह्मघोषेण न भ्राजन्ते यथापुरा ॥ १५ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा रुष्णद्वैपायनो

ब्रवीत् ॥ महर्षेयस्त्वया प्रोक्तं वेदवादविचक्षण ॥ १६ ॥ एतन्मनो नु कूलं मे भवानहंति भाषितुं ॥ सर्वज्ञः सर्वदर्शी च सर्वत्र च कुतूहली ॥ १७ ॥ त्रिषु लोकेषु यद्वृत्तं स

र्वंतवमते स्थितं ॥ तदाज्ञापय विप्रर्षे ब्रूहि किं करवाणि ते ॥ १८ ॥ यन्मया समनुष्ठेयं ब्रह्मर्षे तदुदाहर ॥ विमुक्तस्येह शिष्यैर्मे नातिदृष्टमिदं मनः ॥ १९ ॥

॥ ७ ॥ चातुर्होत्रं चतुर्होत्रं सज्ञां च त्रिः ॥ चित्तिः सुक् चित्तमाज्यमित्यादयोऽध्यात्मा धियज्ञयोरभेददर्शनार्थाः ॥ तत्पूर्वकं प्रवृत्तं कर्म चातुर्होत्रं अग्निहोत्रादिकं सोमांतं अकल्पयन् प्रवर्तितवतः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ सोपप्लवोऽयं यस्तः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ नातिदृष्टमिदं मन इति विदुषामपि शिष्यादिसंयोगवियोगजं सुखं दुःखमपरिहार्यमिति भावः ॥ १९ ॥